

РЕШЕНИЕ

№ 34267

гр. София, 02.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в
публично заседание на 04.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **401** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.84, ал.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), вр. с чл.145–178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от 19.12.2025 г. на Х. С. С., гражданин на С., срещу Решение № 112-ОК от 12.12.2025г. на интервюиращ орган Н. С. към Държавна агенция за бежанците (ДАБ) при Министерски съвет, с което на основание чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ, подадената от жалбоподателя последваща молба с рег.№ КП-01-8198 от 26.11.2025 г. не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно поради съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на закона. Административният орган не бил изяснил фактите от значение за спора и необосновано не възприел фактите, относими към личното положение на молителя и държавата му на произход. Сочи се, че административният орган неправилно е приел, че чужденецът е подал последваща молба, в която не се е позовал на никакви нови обстоятелства. В тази връзка се сочи, че сирийският гражданин е успял да се снабди с доказателство, от което е видно, че през 2025 г. в страната му по произход срещу него е повдигнато обвинение за престъпление по чл.28 от Закон № 20 от 2022 г., чл.307 и чл.376 от НК, вр. със Закон № 20/2022 г., за което се предвижда наказание „Лишаване от свобода“. Въз основа на горното счита, че са били налице предпоставките за допускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила, тъй като лицето не можело да се върне в страната си поради основателни опасения от преследване и предвид обстановката в С.. Налице били нови обстоятелства, поради което органът следвало да събере допълнителни доказателства, вместо да се произнася бланкетно.

В първото съдебно заседание пълномощникът на жалбоподателя адв. Л. заявява, че поддържа жалбата. Представя Удостоверение за раждане на дете, което е родено тук в България от съпругата на чужденеца, която е в процедура по молба за международна закрила по общия ред. Жалбоподателят /лично/ и чрез преводач заявява, че обвинението срещу него е повдигнато, след като вече бил в България. Обръща внимание, че на обвинителния акт има дата 7-ми месец 2025 година. Твърди, че обвинението му е повдигнато, защото защитава негов приятел, който бил арестуван, качвайки публикации за ареста и затова, че същият бил несправедлив в онлайн пространството. Уточнява, че обвинението е именно заради направените публикации.

Ответникът по жалбата - интервюиращ орган на ДАБ, чрез юрисконсулт П., моли за отхвърляне на жалбата, като неоснователна. Поддържа, че към последващата молба не са представени никакви доказателства, освен твърдения в молбата, които са разгледани в самото решение. Обръща внимание, че представеният в предходно съдебно заседание документ е възможно да не е издаден от компетентен орган, поради което моли съдът да не го цените като доказателство, тъй като от приложена по делото справка с посочени реквизити на официалните документи, издадени от органите в С., съдържаща 8 въпроса, е видно, че не се издават документи от прокуратурата, а се издадат съответните документи от съда, а задочно само, ако документът е от племето. Счита, че отсъствието на жалбоподателя в съдебното заседание навежда на съмнения дали не е напуснал България, поради което моли да се отчете този факт.

Административен съд София – град, Първо отделение, 6-и състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното :

Молбата за предоставяне на международна закрила по настоящото производство се явява последваща по смисъла на §.1, т.6 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗУБ, съгласно която норма "Последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение за отхвърляне на молбата.“ Това е така, тъй като:

Х. С. С. е подал първа молба за международна закрила на 02.09.2024г. (л.91). По нея с Решение № 11663 от 08.11.2024г на ДАБ (л.82 и сл.) на кандидата е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут.

Решението е обжалвано и по жалбата е образувано адм. д. № 11865/2024 г. по описа на Административен съд София - град. С решението по това дело (л.71 и сл.) съдът е отхвърлил жалбата.

Срещу решението на Административен съд София - [населено място] С. е подал касационна жалба, по която е образувано адм.д.№ 3468/2025г. по описа на Върховния административен съд (ВАС). С решение от 04.06.2025г. по това дело (л.52 и сл.) ВАС на РБ е оставил в сила решението на Административен съд София - град.

На 26.11.2025 г. жалбоподателят е подал нова, „последваща молба“, (л.42 и сл.), явяваща се първата последваща. В тази нова молба твърди, че не желае да се върне в С., тъй като било известно, че обстановката там е влошена. Продължавали размириците. Евентуалното връщане на жалбоподателя би застрашило пряко неговите живот и свобода, тъй като е изложен на риск от привеждане на наказание „Лишаване от свобода“, като „привърженик на предишния режим“.

По тази последваща молба интервюиращ орган Н. С. към ДАБ е постановил Решение №112-ОК от 12.12.2025 г. (л.619 и сл.), с което не е допуснал последващата (първа последваща) молба до производство за предоставяне на международна закрила, като е изложил в мотивите си, че жалбоподателят не представя никакви нови доказателства, имащи отношение към него или към

бежанската му история. Подробно е обсъдена справката за страната, изготвена към 18.11.2025 г. (стр.25). Прието е, че обстановката в С. се е подобрила значително, страната постепенно се нормализирала. Представените в молбата факти и обстоятелства не били нови и от съществено значение за личното положение на чужденец и за ситуацията в страната.

В съдебното производство по настоящото дело е представен документ в превод на български език, озаглавен „Обвинение“ (л.124), издаден на 31.07.2025 г., съдържащ текстов печат от Главен прокурор в Д., съдия Х. Х., два броя кръгли печати в горната и долна лява част на Министерство на правосъдието – Главна прокуратура, Д.. Видно от текста, обвинението е адресирано до Следствения съдия в отдел „Информационни престъпления“ от Главната прокуратура в Д.. В обвинението е посочено, че въз основа на приложени по преписката документи, представляващи копия от публикации в интернет и новинарски материали, е установено наличие на съмнение срещу Х. С., роден в Х. през 1996 г., че в [населено място], на дата /без изтекла давност/, е извършил престъпления, изразяващи се в разпространение на неверни новини чрез интернет, които могат да накърнят престижа на държавата, съставомерни по чл.28 от Закон № 20 от 2022 г., както и чл.307 и чл. 376 от Наказателния кодекс, вр. със Закон № 20. Посочено е, че след запознаване с преписката се повдига обвинение срещу Х. С., по което Следствения съдия следва да извърши проверка и да издаде заповед за задържането му. В горната част на представения превод е посочено „2023 г., образец 14/1114“, докато самият документ е датиран 31.07.2025 г. Като издател е посочена Главната прокуратура в Д., а като главен прокурор – съдия Х. Х.. Документът съдържа позоваване и на чл. 58 и чл. 59 от Наказателно-процесуалния кодекс на С..

По делото е представена актуална справка относно С. от 25.03.2026 г., изготвена от отдел „Международна дейност“ при ДАБ (л.148). От нея се установява, че чл. 28 от Закон № 20 от 2022 г. криминализира използването на информационни технологии за публикуване на „фалшиви новини“ или информация с цел уронване престижа и авторитета на държавата или отслабване на националното единство, като предвиденото наказание е лишаване от свобода за срок от три до пет години и глоба. В същата справка е възпроизведено и съдържанието на чл. 307 и чл. 376 от Общия наказателен кодекс на С., като предвидените санкции също включват лишаване от свобода. Същевременно е посочено, че в общодостъпните източници не е открита информация относно съдържанието на чл. 58 и чл. 59 от сирийския Наказателно-процесуален кодекс. Справката съдържа и информация, че към март 2025 г. длъжността „Първи главен прокурор на Д.“ се заема от съдия Х. Х., както и че главният прокурор разполага с правомощия да образува и ръководи досъдебни производства от общ характер. Посочено е, че при публикации или коментари в социалните мрежи, възприемани като обидни, подривни или насочени срещу държавния престиж, прокуратурата може да образува производство и да сезира компетентните разследващи органи.

По делото е представена и Справка относно С. № МД-02-132/02.04.2026 г., издадена от отдел „Международна дейност“ към дирекция Международна дейност и проекти“ при ДАБ (л.155), относно общата обстановка в С. и положението в района на Х., (където е живял жалбоподателя) и съседните провинции, съдържаща данни за продължаващи инциденти, военни действия и цивилни жертви. От друга страна, справката от 25.03.2026 г. съдържа и данни за значителен брой доброволни завръщания на сирийски граждани след промяната на политическата обстановка, включително към Д., А., И., Х. и други райони. Като причини за завръщането са посочени политическите промени, подобрената сигурност и събирането на семействата.

От представеното Удостоверение за раждане № [ЕГН], издадено на 04.03.2026 г. е видно, че жалбоподателят и съпругата му Хала А. М. са станали родители на дете, родено на 26.02.2026 г. в [населено място] (л.147).

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Обжалваното решение, видно от отбелязване върху него, е връчено на жалбоподателя, чрез адв. Л., на 18.12.2025г., жалбата е подадена до съда на 19.12.2025г., тоест в 7-дневния срок по чл.84, ал.2 от ЗУБ, от упълномощен представител на активно легитимирано лице, имащо право и интерес от оспорване на административния акт, подлежащ на обжалване пред съда.

Поради това жалбата е процесуално допустима и съдът следва да я разгледа по същество.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съдът намира, че в хода на административното производство и при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган по смисъла ЗУБ, съгласно който по силата на чл.48, ал.1, т.10 председателят на ДАБ определя длъжностни лица от агенцията, които да извършват действията, предвидени в закона, вр. чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ, като е представена конкретна такава заповед (л.23), с която именно Н. А. С. е определен за такъв орган. Спазена е предвидената в закона форма, решението съдържа всички изискуеми реквизити. Решението е връчено на чуждия гражданин, чрез упълномощен пълн представител.

Производството пред административния орган е по предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила по чл. 76а и чл. 76б ЗУБ.

Съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 ЗУБ, при последваща молба следва да се прецени дали чужденецът се позовава на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Тази уредба следва да се прилага в съответствие с чл. 33, § 2, б. „г“ и чл. 40, § 2 и § 3 от Директива 2013/32/ЕС (Молбата е подаде преди прилагане на Регламент (ЕС) 2024/1348).

Към момента на постановяване на Решение № 112-ОК от 12.12.2025 г. пред административния орган са направени твърдения в последващата молба, неподкрепени с доказателства. Доказателства са представени впоследствие, едва в съдебното производство чрез прилагане на описания документ „Обвинение“. Предвид това изводът на органа за недопустимост поради липса на нови обстоятелства е бил формиран въз основа на доказателствения материал, с който той е разполагал към датата на издаване на решението.

В съдебното производство по обжалването на това решение обаче следва да бъдат съобразени всички относими елементи, представени, макар и впоследствие, в това съдебно производство, когато те са от значение за преценката по допустимостта на последващата молба.

Представеният документ е с посочена дата 31.07.2025 г., която е преди Решение № 112-ОК от 12.12.2025 г. Същият е представен за първи път в рамките на съдебното производство и съдържащите се в него данни не са били предмет на преценка на интервюиращия орган в решението му.

Съдът съобразява и тълкуването, дадено от Съда на Европейския съюз в решение от 10.06.2021 г. по дело C-921/19, LH, ECLI:EU:C:2021:478, т. 50–54. С него е прието, че документ, представен в подкрепа на последваща молба за международна закрила, не може автоматично да бъде изключен от понятието „нов елемент или факт“ единствено поради това, че неговата автентичност не може да бъде установена или източникът му не може да бъде обективно проверен. При предварителната преценка следва най-напред да се установи дали са налице елементи или факти, които не са били разгледани при постановяване на решението по предходната молба, а след това – дали тези нови елементи или факти могат значително да увеличат вероятността кандидатът да отговаря на условията за предоставяне на международна закрила.

В конкретния случай представеният документ не съдържа единствено общи твърдения, а конкретни данни за наказателно производство, посочени правни основания, орган, който се

твърди, че го е издал, както и искане за издаване на заповед за задържане. Не без значение е и обстоятелството, че част от тези данни съответстват на изложеното в справката на ДАБ от 25.03.2026 г. – относно съдържанието на чл. 28 от Закон № 20/2022 г., чл. 307 и чл. 376 от Общия наказателен кодекс, името на лицето, заемащо длъжността Първи главен прокурор на Д., както и принципните правомощия на прокуратурата при производства, свързани с публикации в социалните мрежи. Това частично съответствие не е достатъчно без извършване на допълнителна проверка, за да се приеме, че документът е автентичен, но същевременно документът не следва да бъде изключен от доказателствената преценка единствено поради съмнения относно неговия източник и автентичност.

При новото произнасяне административният орган следва да извърши проверка, доколкото е възможно, на източника, съдържанието и автентичността на представения документ. Следва да бъде изследвано дали през 2025 г. Главната прокуратура в Д. е издавала актове от подобен вид и с подобни реквизити; съответстват ли формата, печатите, подписите и останалите реквизити на оригиналния документ на официалните актове на Главната прокуратура в Д.; разполагал ли е посоченият като издател орган към релевантния момент с правомощие да постановява подобен акт. Следва да бъде изискан оригиналът на документа на арабски език (по делото е представено копие) за преценка относно оригиналните реквизити, подписи и печати. Новопредставеният документ следва да бъде обсъден в съвкупност с останалите доказателства, обясненията на жалбоподателя и актуалната информация относно държавата по произход.

Съдът намира, че представеният документ, разгледан във връзка с обясненията на жалбоподателя относно причините за неговите публикации в интернет, има значение за преценката дали твърдяното наказателно преследване е свързано с действително или приписано политическо мнение по смисъла на чл. 8 ЗУБ. В тази връзка административният орган следва да прецени не само дали срещу жалбоподателя е предприето наказателно производство, но и естеството на твърдяното деяние, съдържанието и контекста на публикациите, причините за предприемане на наказателното преследване, характера и тежестта на предвидените санкции и дали при конкретните обстоятелства става въпрос за обичайно наказателно преследване за общо престъпление или за преследване във връзка с действително или приписано политическо мнение.

По отношение на наведеното обстоятелство раждането на дете на жалбоподателя на територията на Република България, същото само по себе си не установява предпоставките за предоставяне на международна закрила и не е основание за допустимост или пък основателност на последващата молба. Единствено следва да бъде отчетено като част от актуалното лично и семейно положение на кандидата, доколкото е относимо към цялостната индивидуална оценка на твърдения риск при евентуално завръщане.

По отношение на общата обстановка в С. административният орган следва да извърши преценка въз основа на актуална информация за държавата по произход.

Поради това оспореното Решение № 112-ОК от 12.12.2025 г. следва да бъде отменено, а преписката да бъде изпратена на компетентния орган при ДАБ за произнасяне по същество на последващата молба при съобразяване с дадените в настоящото решение задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, I отделение, 6-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 112-ОК от 12.12.2025 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, с което на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ подадената от Х. С. С., гражданин на С., последваща молба с рег.№ КП-01-8198 от 26.11.2025 г, не е допусната до

производство за предоставяне на международна закрила.

ИЗПРАЩА преписката а компетентния орган на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет за разглеждане на последващата молба по същество при съобразяване с указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение. Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване съгласно чл. 85, ал. 3 ЗУБ.

СЪДИЯ: